

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним поданням Управління державної
охорони України щодо офіційного тлумачення положень
абзацу четвертого частини першої статті 24 Закону України
«Про загальний військовий обов'язок і військову службу»

м. К и ї в
12 квітня 2011 року
№ 11-у/2011

Справа № 2-10/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни — доповідача,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,

Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Управління державної охорони України щодо офіційного тлумачення положень абзацу четвертого частини першої статті 24 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року № 2232–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385).

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

УСТАНОВИВ:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — Управління державної охорони України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень абзацу четвертого частини першої статті 24 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року № 2232–XII (далі — Закон), у яких визначено, що початком перебування на військовій службі вважається день прибуття на навчання до військово-навчального закладу (військового ліцею), вказаний у приписі, виданому військовим комісаріатом, — для допризовників, призовників і військовозобов'язаних. До Закону були внесені зміни Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» від 18 червня 1999 року № 766–XIV (далі — Закон № 766) та Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» від 4 квітня 2006 року № 3597–IV (далі — Закон № 3597).

На думку суб'єкта права на конституційне подання, застосування органами державної влади та судами України положень абзацу четвертого частини першої статті 24 Закону стосовно зарахування військовослужбовцям до строку військової служби часу їх навчання у військово-навчальних закладах (військових ліцеях) у період з березня 1992 року до червня 1999 року є неоднозначним.

При цьому автор клопотання посилається на судову практику, коли суди загальної юрисдикції задовольняють позови військовослужбовців про зарахування до строку військової служби часу їх навчання у військових ліцеях у період з березня 1992 року до червня 1999 року. На підтвердження до конституційного подання долучено копії постанови Вищого адміністративного суду України від 21 січня 2010 року у справі № 3591/08 та ухвал цього суду від 12 травня 2009 року, від 16 лютого 2010 року, винесених на користь позивачів-військовослужбовців.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 23 березня 2011 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (стаття 93).

З аналізу матеріалів конституційного подання випливає, що суди загальної юрисдикції, у тому числі Вищий адміністративний суд України, у своїх рішеннях однозначно застосовують положення абзацу четвертого частини першої статті 24 Закону з урахуванням змін, внесених законами № 766 та № 3597. Тому посилання на вказані рішення судів не доводять практичної необхідності в офіційному тлумаченні названої норми Закону.

Отже, конституційне подання не відповідає вимогам статті 93 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 39, 41, 45, 50, 93 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Управління державної охорони України щодо офіційного тлумачення положень абзацу четвертого частини першої статті 24 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року № 2232–XII на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ